

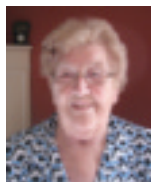
Huiskrant Woonzorgcentrum St.-Godelieve

2024 - Jaargang 32- nummer 4

spirit.
woonzorgnetwerk

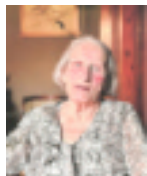

Simonne Myny
100 jaar

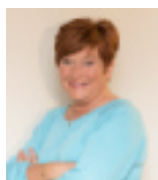
7

Een bewoner vertelt:
Lucienne Dhondt

8

Nancy Hollevoet
op pensioen

20

Week van dementie
18-24 september

24

That's the
spirit.

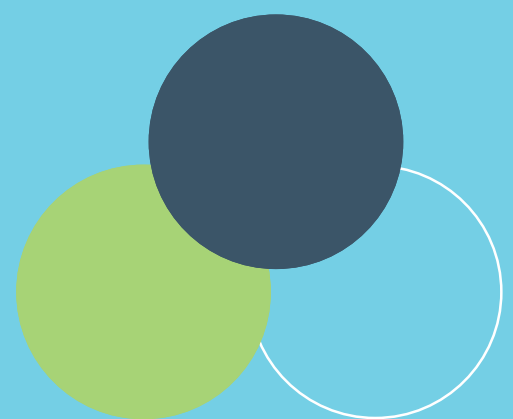
26

- Week van de palliatieve zorg 14-20 oktober

Te lezen in deze huiskrant:

- Woord vooraf p. 2
- Pastoraal p. 3
- Bewonersinfo p. 4
- Assistentiewoningen p. 10
- Centrum voor dagverzorging p. 11
- Wonen en leven p. 14
- Medewerkers p. 18
- Puzzelplezier p. 28

WOORD VOORAF

Beste allen,

Tijdens de donkere dagen van herfst en winter zien we reeds weken voordat de Sint op bezoek komt al veel kerstverlichting hangen. Bij daglicht verliest dit veel van z'n charme, maar 's avonds brengt het zo veel gezelligheid en zelfs troost.

Het vroegtijdig voorzien van kerstversiering kan misschien ook een signaal zijn van onze gehaaste manier van leven? Zoals in september ook de picknickjes en pepernoten al te koop zijn om het bezoek van Sinterklaas aan te kondigen. Natuurlijk is de toeleeftijd naar een feest van belang, maar kunnen we ook nog gewoon genieten van wat het leven ons biedt zonder extra feestgedruis?

De mooie kleuren van de bladeren, die samen geveegd moeten worden en ons zo een flinke bewegingsoefening bieden... Het fladderen van de kleine tuinvogeltjes die voedsel zoeken en die we kunnen verwennen met mezebolletjes...de afwisseling van warme regen en frisse droogte...

Het gewoon even samen zijn, handen vast houden, genieten van stilte, tot rust komen... niets moet dan, gewoon "zijn"...

Kunnen we dat nog? Of is elk moment van stilte een uitnodiging om op de gsm te turen?

De stilte in het woonzorgcentrum wordt de laatste weken verstoord door geklop en getimmer van de grote werken aan het zadeldak. Gelukkig vorderen deze werken goed en zien we de afwerking steeds dichterbij komen. Het plaatsen van zonnepanelen volgt, maar we zullen eerst nog wat kunnen genieten van de weergekeerde stilte.

We wensen ieder van jullie voldoende stilte in hoofd en hart, afgewisseld met klanken die bemoedigen en inspireren!

Ilse Vandenbroucke,
campusdirecteur

PASTORAAL

Herdenkingsviering

Samen, in verbondenheid afscheid nemen.

Mensen met dood geconfronteerd-
ook al is het midden de lente of de zomer -
moeten in het hart weten te overwinteren ...
Dood doet ons terugtrekken,
schuilen in onszelf,
overwinteren in verdriet.

Met een speurende blik zien we in het najaar
trekvoegels vertrekken om te overwinteren ...
Echter, trekvoegels maken
de moeizame overtocht niet alleen.
Ze - verzamelen - zich!
Ze maken 'ruimte voor samen'.

Behalve liefhebben is er zijn voor de andere
met zijn verdriet het mooiste werkwoord in de
wereld.

Er zijn en luisterend zwijgen.
Samen verdrieten.
'Troosten' noemen we dat.
Er zijn voor elkaar
zoals - Hij die er is - voor ons.

Troosten valt niet samen met 'sussen'
of 'zeggen dat het niet zo erg is'.
Troost is het medicijn
waarmee we het lijden en de pijn omarmen

Troosten is zonder meer
de kwaliteit van onze verbonden nabijheid.

Bewonersinfo WZC

We verwelkomen

Mevrouw Devogelaere Jenny kwam bij ons wonen op 02 september in kamer 1.080

De heer Gilbert Dekeyser kwam op 27 september bij ons wonen in kamer 1.077

Op 14 oktober kwam **mevrouw Marie-Rose Moerman** bij ons wonen in kamer 0.010

Mevrouw Nicole Mylle kwam op 16 september bij ons wonen in kamer 1.073

WELKOM!

Op 30 oktober kwam **mevrouw Rita Vanbelle** bij ons wonen in kamer 0.017

Op 22 oktober kwam **de heer Hugo Baekelandt** bij ons wonen in kamer 0.031

De heer Gilbert Lievens kwam op 25 oktober bij ons wonen in kamer 0.022

De heer Camiel Hollevoet kwam op 6 november bij ons wonen in kamer 0.023

De heer Antoon Mariën kwam op 7 november bij ons wonen in kamer 0.039

Jarige bewoners WZC

JARIGEN DECEMBER

Mevrouw Elisabeth De Grijse
wordt op 4 december 91 jaar

Mevrouw Simonne Hansen
wordt op 15 december 97 jaar

Mevrouw Rita Vanbelle
wordt op 24 december 77 jaar

Mevrouw Agnes Verloigne
wordt op 25 december 86 jaar

De heer Gilbert Yperman
wordt op 26 december 96 jaar

Mevrouw Sheila Massey
wordt op 29 december 85 jaar

Zuster Theresia Nollet
wordt op 29 december 96 jaar

JARIGEN JANUARI

De heer Gilbert Dekeyser
wordt op 3 januari 83 jaar

Mevrouw Hilda Grymonprez
wordt op 3 januari 86 jaar

Mevrouw Irene Vandenberghe
wordt op 3 januari 90 jaar

De heer Robert Vyncke
wordt op 4 januari 84 jaar

De heer Alexis Willeput
wordt op 4 januari 76 jaar

De heer Omer Verscheure
wordt op 15 januari 95 jaar

Mevrouw Asteria Vanborm
wordt op 17 januari 96 jaar

De heer Hugo Baekelandt
wordt op 20 januari 75 jaar

De heer Rolandt Compernelle
wordt op 20 januari 87 jaar

Mevrouw Christiane Belligh
wordt op 29 januari 92 jaar

JARIGEN NOVEMBER

Mevrouw Rachel Van Hooren
wordt op 2 februari 89 jaar

De heer André Corthals
wordt op 14 februari 94 jaar

Mevrouw Juliette Vanhooren
wordt op 14 februari 88 jaar

Mevrouw Raymonda Everaert
wordt op 15 februari 95 jaar

Mevrouw Georgette Kimpe
wordt op 16 februari 91 jaar

Mevrouw Cecile Vantuyghem
wordt op 16 februari 86 jaar

De heer André Cuyllé
wordt op 17 februari 94 jaar

De heer Marcel Buggenhoudt
wordt op 19 februari 92 jaar

Mevrouw Blanche Vanbavinckhove
wordt op 25 februari 92 jaar

Mevrouw Denise Vanden Bilcke
wordt op 28 februari 90 jaar

We namen afscheid van

Op 18 september namen we afscheid van
mevrouw Cécile Mansart

Op 19 september moesten we afscheid nemen van
mevrouw Gabrielle Declerck

Op 26 september moesten we afscheid nemen van
mevrouw Maria Verleye

Op 11 oktober namen we afscheid van
de heer Roger Vandenbussche

Op 12 oktober moesten we afscheid nemen van
de heer Joseph Heughebaert

Op 16 oktober namen we afscheid van
zuster Paula Ameel (zr. Arnold)

Op 19 oktober moesten we afscheid nemen van
de heer Marc De Sloover

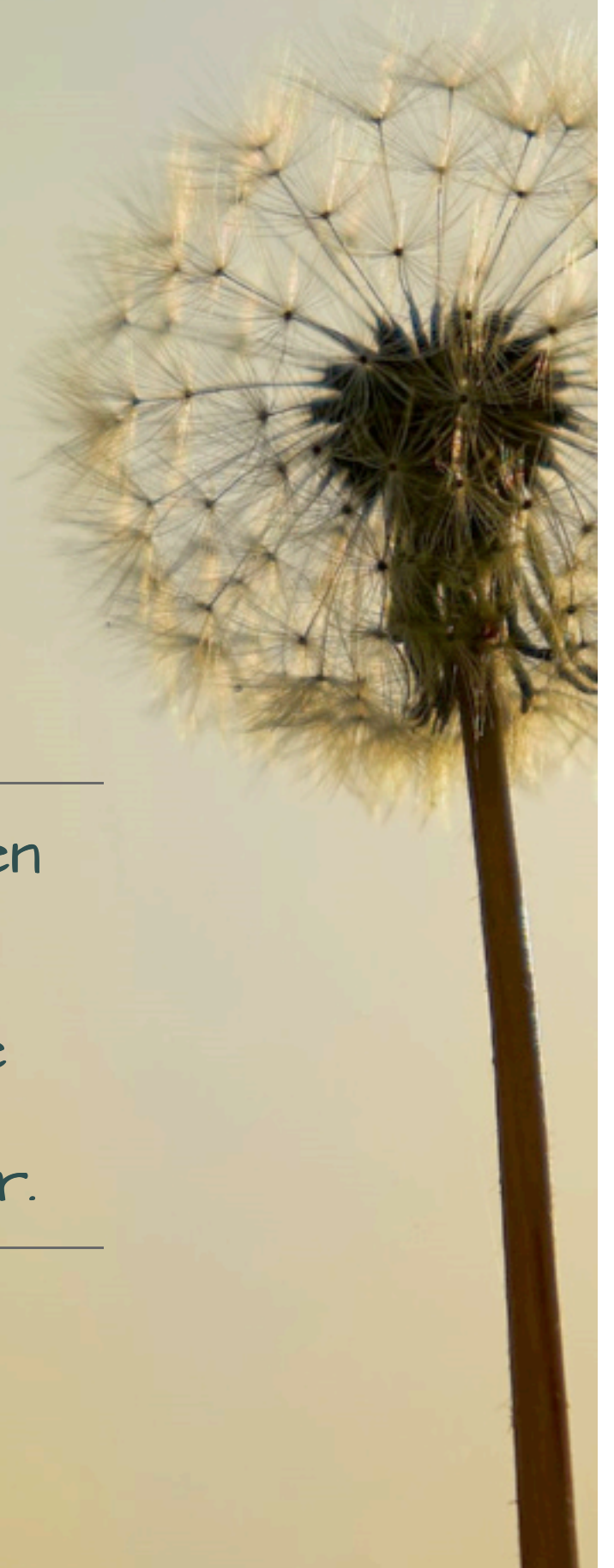
Op 20 oktober namen we afscheid van
mevrouw Lucienne Vercruysse

Op 2 november moesten we afscheid nemen van
mevrouw Georgette Viaene

Op 13 november namen we afscheid van
mevrouw Laura Staes

*Sterven is verhuizen
van de wereld
naar het hart
van de mensen die
van je houden.
Daar leef je verder.*

Bron: Manu Keirse

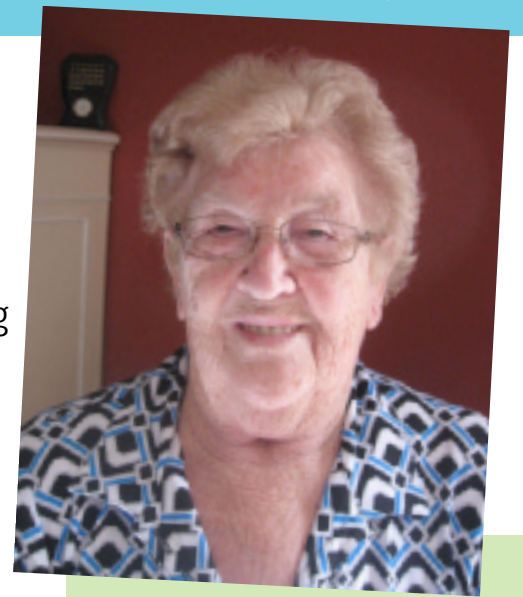
Simonne Myny 100 jaar! Hiep hiep hoera! 🎉

Simonne werd geboren op 24 september 1924 in Moere, als één van de vijf kinderen in een gezin met drie zonen en twee dochters. Haar vader werkte als mecanicien, terwijl haar moeder de zorg voor het gezin op zich nam. Simonne was getrouwd met Isidoor Tommelein en samen kregen ze twee kinderen. Ze woonden in Gistel, waar Simonne bekendstond als een harde werkster.

In 2016 verhuisde ze naar het woonzorgcentrum St. Godelieve, waar ze al snel een graag geziene bewoonster werd. Een speciale band heeft ze met Hilda, die met veel plezier en liefde voor haar tante zorgt en vele andere taken voor haar op zich neemt.

Op haar 100ste verjaardag, omringd door familie en vrienden, vierde Simonne deze bijzondere mijlpaal. Ze genoot van het samen zijn met haar dierbaren, terwijl ze een glaasje bubbels en een verjaardagstaart deelde. Deze momenten van samenhangigheid maakten haar jubileum extra speciaal.

Zij herinnert ons eraan hoe waardevol ieder moment is en hoe belangrijk het is om elkaar te koesteren, ongeacht de leeftijd. Met liefde en vreugde geeft Simonne een stralend voorbeeld voor ons allemaal.

Een bewoner vertelt: Lucienne Dhondt

In Dudzele op 6 juni 1935 ben ik geboren. Ons gezin telde drie jongens en één meisje. Na een aantal jaren verlieten mijn ouders mijn geboorteplaats en gingen zich vestigen in Snaaskerke op een boerderij langs de vaart Plassendale- Nieuwpoort.

In 1958 huwde ik met Lucien Verdievel: de zoon die ik had leren kennen op de boerderij gelegen naast onze hofstede. Lucien kwam uit een kroostrijk gezin en was de jongste van de twaalf kinderen. In die tijd bestond de ongeschreven wet dat de jongste zoon op de boerderij kon blijven. Zo zijn we gaan 'boeren' in de Snaaskerkestraat op wat men nu noemt een gemengd bedrijf met de naam 'de zonnwijzer'. Naast akkerbouw, hadden we ook dieren, koeien, varkens... In de beginjaren heb ik nog boter gekarnd en verkochten we dit alsook karnemelk op het hof. Ons gezin telde drie kinderen; Leen, Mieke en Martin.

Ik heb steeds graag en veel gewerkt. Ik kon genieten als mijn huis zowel binnen als buiten er proper bij lag. De bloemenperkjes en de tuin waren ook plekken waar ik graag in vertoefde. Mama, vertelt Leen, was een heel gastvrije vrouw. Ze hield ervan als iemand op bezoek kwam of op de boerderij moest zijn. Steevast zette ze een potje koffie en liet de bezoeker plaatsnemen in de rietzetel aan de gekende 'buzestove'. Ze stond er ook op dat haar bezoek bleef eten, de alomgekende boerestuutte van een groot plat brood, met een snede boerenhesp, verse boerenboter en niet te vergeten de mostaard van de Woestyne uit Torhout. Bij ons thuis werd er op regelmatige basis geslacht, zo hadden wij ook steeds vlees in huis. Altijd hing er een hesp te drogen, want dit proces moest langzaam gebeuren. Toespijs kwam zelden in huis.

Mama was steeds bezig, gaat Leen verder, groenten koken en inmaken, confituur maken en bokalen steriliseren. De diepvries moest steeds vol zitten voor de winter die aankwam. Ook bakken was haar ding. Toen papa met pensioen ging, hij was tien jaar ouder dan mama, verlieten ze de hofstede en gingen wonen in het dorp van Snaaskerke dicht bij de kerk waar ze 31 jaar verbleven.

Als je in het fotoalbum bladert, zie je Lucienne als een fiere, trotse vrouw, haar kledij en haar steeds mooi verzorgd. En als mama er eens op uit trok dan was ze steeds 'tiptop' in orde. Uitgaan zat er vroeger met het vele werk op de boerderij niet echt in. Doch op tweede Sinksen hadden de boeren de traditie om samen een dagtrip te maken. Later hebben mijn ouders wel een aantal reizen gemaakt naar o.a. Canada, Zwitserland...

Oma heeft zes kleinkinderen en zeven achterkleinkinderen. Ze beleeft het wel en wee van hen zeer goed mee dankzij het maandelijkse Famileo: een magazine met foto's van haar familie en die ze trouw aan hun oma bezorgen.

Na een heupoperatie, mama was immers gevallen in haar tuin en had hierbij haar heup gebroken, kwam ze in kortverblijf in St. Godelieve om dan na enkele maanden er definitief te verblijven.

Na een wat moeizame beginperiode, heeft mama haar aangepast en verblijft hier nu graag. Ze houdt zich bezig met tv kijken, deel te nemen aan de activiteiten, de vieringen in de kapel mee te volgen. Het telefoneren met kinderen en kleinkinderen zijn ook geliefde momentjes.

Mama is graag onder de mensen en heeft ook nood aan sociaal contact.

Een woordje van Lucienne:

En als slot, een dikke merci aan het voltallig team van het woonzorgcentrum, voor de goeie zorgen, de vele activiteiten en mijn wekelijkse eucharistie-viering waar ik de nodige kracht uit haal.

En dat ik er nog enkele jaren gezond en wel mag vertoeven!

Warme groet,
Lucienne

Sfeerbeelden

PROFICIAT ALBERT!

Albert Vansteene vierde op 29 oktober zijn 101ste verjaardag en werd door stad Gistel gefeliciteerd door de burgemeester en de eerste schepen.

BEWONERSINFO ASSISTENTIEWONINGEN

Jarigen

JARIGEN DECEMBER

Mevrouw Agnes Casier

wordt 95 jaar op 17 december

Mevrouw Marie Alice Carrein

wordt 91 jaar op 23 december

Mevrouw Irene Kimpe

wordt op 25 december 92 jaar

De heer Gerard Wyntin

wordt 89 jaar op 25 december

Mevrouw Suzanne Cloet

wordt 87 jaar op 31 december

JARIGEN JANUARI

Mevrouw Helene Van Maele

wordt 96 jaar op 3 januari

Mevrouw Margaretha Beernaert

wordt op 7 januari 94 jaar

De heer Herman Sanders

wordt 81 jaar op 21 januari

Zuster Jacqueline Huyghebaert

wordt op 28 januari 86 jaar

Mevrouw Nicole Deprez

wordt 87 jaar op 31 januari

JARIGEN FEBRUARI

Mevrouw Laura Debruyne

wordt op 11 februari 91 jaar

Mevrouw Jeanne Rabaey

wordt 89 jaar op 13 februari

Mevrouw Denise Coene

wordt op 16 februari 93 jaar

Mevrouw Denise Velter

wordt 95 jaar op 23 februari

HAPPY

Birthday

CENTRUM VOOR DAGVERZORGING

Wij verwelkomen

De heer
Werner
Passchyn
uit
Oudenburg

Mevrouw
Monique
Becue
uit Gistel

De heer
Etienne
Loobuyck
uit Gistel

De heer
Roland
Vanhollebeke
uit Oudenburg

We namen afscheid van

Op 30 augustus moesten we afscheid nemen van
mevrouw Alice Knockaert

Op 26 oktober namen we afscheid van
de heer Marcel Coppens

Jarigen

JARIGEN DECEMBER

Mevrouw Marie Alice Carrein
wordt 91 jaar op 23 december

Mevrouw Irene Kimpe
wordt 92 jaar op 25 december

JARIGEN JANUARI

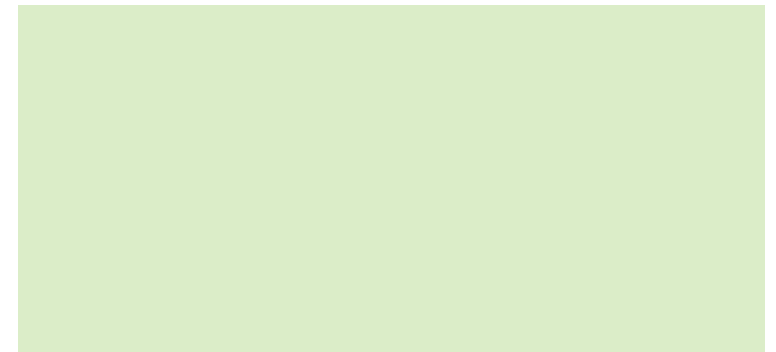
Mevrouw Helene Van Maele
wordt 96 jaar op 3 januari

JARIGEN FEBRUARI

Mevrouw Jeanne Rabaey
wordt 89 jaar op 13 februari

Sfeerfoto's

Sfeerfoto's

WONEN EN LEVEN

De vliegende reporter: Sinterklaas

Sinterklaas: Van traditie tot hedendaagse viering

Als we denken aan de maand december komen er een paar dingen in ons op. We denken aan kerst, nieuwjaar, oudejaarsavond en natuurlijk ook Sinterklaas. 6 december is al eeuwenlang de dag dat er een oudere man samen met zijn paard en pieten 's nachts op stap gaan om aan ieder kind een cadeautje te geven. Door de eeuwen heen heeft deze speciale dag ook opvallende veranderingen doorgemaakt. Wat ooit begon als een religieuze traditie is nu uitgegroeid tot een dag die meer in teken staat van gezelligheid en cadeautjes. Aan deze dag zijn er ook een paar tradities gekoppeld die de dag van vandaag nog niet verdwenen zijn.

Hier in ons woonzorgcentrum komt de Sint ook ieder jaar langs. Dit vinden de bewoners altijd een speciale en onvergetelijke dag. Er worden mandarijntjes en picknikken uitgedeeld waar iedereen enorm van geniet.

6 december: vroeger vs nu

In de kinderjaren van onze bewoners speelde Sinterklaas ook een belangrijke rol. Iedereen kreeg toen cadeautjes zoals poppen, houten speelblokken en speelgoedautootjes. Vroeger werd deze dag veel simpeler gevierd en was deze dag nog altijd zeer memorabel. Men was blij met wat men kreeg en de magie van de Sint bleef voort bestaan. Tegenwoordig is er al veel veranderd op bepaalde vlakken. Kinderen knippen nu meestal hun favoriete speelgoed uit de boekjes van de speelgoedwinkel en verwachten dit dan als cadeau van de Sint. Vaker zijn deze cadeautjes elektronisch gerelateerd wat sommige bewoners wel jammer vinden. De simpelheid van een cadeautje krijgen waarvan je niet weet wat het is, is verloren geraakt door de jaren heen.

De vliegende reporter: vervolg

Geloven in de Sint

Op dit vlak is er niet zo veel verschil in vergelijking met vroeger en nu. Wanneer je stopt met geloven in Sinterklaas is gevarieerd. Bij sommigen is dit op een vroegere leeftijd en bij andere is dit wat later. Sommige kinderen zijn het te weten gekomen omdat ze hun ouders betrapten in de nacht, anderen zijn het te weten gekomen door de vrienden op school. Het is iets dat gepland staat om te gebeuren in het leven van ieder kind. Het verbreekt de magie rond Sinterklaas en voor veel kinderen stopt het uitkijken naar deze dag dan ook. De bewoners vertelden dat Sinterklaas maar pas weer betekenis kreeg voor hun als ze zelf kinderen kregen of al kleinkinderen hebben gekregen. De magie van de Sint wordt herbeleefd in de ogen van het kind en dit bracht bij veel bewoners een gevoel van warmte en samenhang in hun gezin. Hun kinderen blij zien door de Sint, wekte ook weer het Sinterklaasgevoel bij hen zelf op.

Over bitzee

Bitzee is een virtueel huisdier dat tegenwoordig populair is bij kinderen. Het is vergelijkbaar met een tamagotchi van in de jaren 80 maar dit is een modernere versie daarvan. Toen de bewoners Bitzee voor de eerste keer zagen wist niemand echt wat het was. Toen Bitzee werd aangezet en het diertje tevoorschijn kwam, reageerden veel bewoners geschrokken. Ze wisten niet wat ze zagen en waren wel nieuwsgierig. Het verschil in speelgoed met vroeger en nu is wel zeer duidelijk zichtbaar als je Bitzee ziet. Iedereen vond het diertje wel iets origineel en leuk. Ze snappen ook waarom dit hedendaags zo populair is bij kinderen.

Uitstap Rotary

Sfeerbeelden

**Bedankt
Rotary!**

Medewerkers

Jarige medewerkers

JARIGEN DECEMBER

Johny Vandevoorde 4/12
Delphine Desender 14/12
Bjorn Delys 15/12
Annick Vanbiervliet 15/12
Marleen Vanhollebeke 22/12

JARIGEN JANUARI

Gino D'Hulster 3/1
Daphne Depuydt 7/1
Shelby Vanhalst 10/1
Annick Beirens 13/1
Ellyes Azzi 13/1
Yolanda Hermans 14/1
Mieke Dumarey 17/1
Neeltje Noort 18/1
Mariam Asaad 20/1
Oriana Tierenteyn 20/1
Ilse Vandenbroucke 24/1
Danielle Hanbuckers 24/1

JARIGEN FEBRUARI

Elke Lambrecht 3/2
Ann Bogaert 5/2
Annelies Moeyaert 10/2
Leslie Finet 20/2
Chelsea Schmidt 22/2
Stefanie Verlinde 28/2

Nieuwe medewerkers

Op 4 november startte Stacy Vanstalle als nieuwe medewerker in het team interieurzorg.

Jarne Jonckheere werkt als zorgkundige op dienst 3 sinds 12 november.

Danny De Loose startte op 18 november als nieuwe medewerker in het team keuken- interieurzorg.

Droevig nieuws

De heer Patrick Vandenabeele

27/04/1955 - 05/10/2024

Patrick was lid van het bestuursorgaan wzc Sint-Godelieve tussen 1991 en 2019. Sinds 2019 lid van de algemene vergadering woonzorgnetwerk Spirit vzw.

De heer Sylvain Deschacht

01/03/1935 - 08/10/2024

Sylvain is de schoonpapa van Caroline Devriendt. Caroline is medewerker in het keukenteam.

De heer Peter Hautekeete

17/06/1966 - 26/10/2024

Peter is de papa van Melissa Hautekeete en de schoonpapa van Stefanie Verlinde. Melissa is verpleegkundige op dienst 3 en Stefanie afdelingsverantwoordelijke op dienst 2.

Nieuws waar je blij van wordt

Stijn en Sabrina

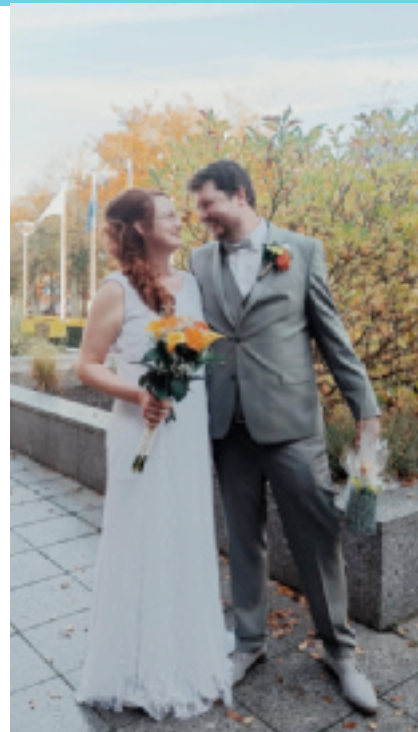
17/08/2024

Stijn is de zoon van Ann Mostrey. Ann is medewerkster in keuken-interieurzorg.

Pieter en Mieke

25/10/2024

Mieke werkt als zorgkundige in de mobiele equipe.

Nancy Hollevoet op pensioen

Nancy is een erg bekend gezicht en persoon in het Woonzorgcentrum Sint-Godelieve:

Zij werkt hier in het huis vooreerst al erg lang. Zij kwam in dienst op 22 maart 1999, zo'n 25 jaar terug. Binnenkort rondt ze de periode van werken af en gaat 'met rust'; niettemin denken we –Nancy kennende– dat dit 'rusten' erg relatief zal zijn.

Nancy is in de voorbij 25 jaar bij ons alvast, een enthousiaste, actieve medewerker en collega gebleken. Wij kennen haar als meestal erg goedgehumtst, energiek en dynamisch. Ook met pensioen zal zij zo blijven want dit is eigen aan haar persoonlijkheid.

Daarnaast zullen wij haar herinneren als zeer bekommerd om de bewoners van dit huis. Haar aandacht voor mensen was en is nooit oppervlakkig, maar zij beoogt echt geluk en tevredenheid bij diegenen voor wie zij zorgt. Deze aandacht ging en gaat vaak gepaard met een kwinkslag of humor. Nancy straalt plezier en blijheid uit en draagt dit graag over naar de mensen die haar omringen. De glimlach is haar natuur, maar tegelijk ook haar middel om anderen blij te maken.

Nancy heeft steeds goed gepresteerd als zorgkundige: zorgend voor het eigen voorkomen, maar ook voor het goed voorkomen van een ander. In West-Vlaanderen zegt men soms dat iemand als 'uit een doosje' komt; bij Nancy was en is dit het geval, maar niet zonder ook diezelfde zorg voor een goed voorkomen bij wie door haar verzorgd werd, na te streven. Nancy legt ook op dit punt de lat hoog.

Een andere reden waarom Nancy een erg bekend gezicht is binnen het woonzorgcentrum, is omdat ze de laatste jaren deel heeft uitgemaakt van de mobiele equipe. Als zorgkundige stond ze steeds klaar om in te springen voor afwezige collega's, op verschillende afdelingen en momenten. Bij diegenen die verantwoordelijk zijn voor de planning, stond Nancy bekend als steeds bereid –binnen de grenzen van het mogelijke uiteraard– om in te springen bij tekorten op diensten. Flexibiliteit en hulpvaardigheid zijn dan ook andere heel positieve kenmerken van Nancy. Op die manier kwam ze op alle diensten en werkte ze met heel veel collega's effectief samen... Dank ook daarvoor Nancy!

Nancy Hollevoet op pensioen - vervolg

Waar we Nancy ook voor bedanken, is haar inzet voor eenmalige of structurele engagements buiten de werkuren. Ook daar was zij haar enthousiaste zelf. In een ver verleden was zij bezieler van de Naddieshow, samen met de betreunde collega Martine Decombel.

Reeds jaren is Nancy ook lid van de pastorale werkgroep waar zij zowel inhoudelijk maar zeker ook praktisch werk verzette. Het jaarlijkse solidariteitsmaal ging nooit voorbij zonder dat ze hard meewerkte, en haar enthousiasme ook overzette naar haar familieleden, die meestal talrijk aanwezig waren.

Ook het feestcomité kon steeds rekenen op de actieve inbreng van Nancy. Geen kerstmarkt, kaas- en wijnavond, of laatst nog de zomerbar, ging voorbij zonder dat zij heel actief op- en afdiende, gasten te woord stond, en veelal deelnam aan de opkuis naderhand.

Maar Nancy heeft zich voorgenomen om te blijven langskomen in het woonzorgcentrum. Zij zal zonder verplichting, en volgens eigen mogelijkheden en keuzes, blijven de werking van het huis ondersteunen als vrijwilliger. Dit vinden we fantastisch! We zijn jou nu reeds dankbaar daarvoor Nancy! Wij wensen jou in elk geval voor de toekomst veel gelukkige gezonde jaren, veel energie en activiteit, geluk binnen het gezin en familie, rust en genieten op z'n tijd, en we hopen dat dit afscheid vooral een 'tot ziens' zal zijn! Bedankt voor alles!

THANK YOU!

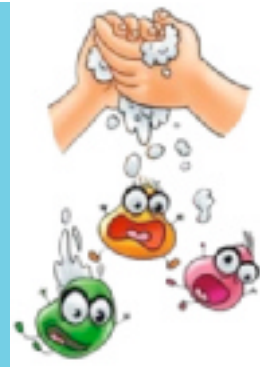
Medewerkers

Proficiat Femke!

In september organiseerden we een wedstrijd rond handhygiëne voor de medewerkers. Femke Vanhoucke eindigde op de eerste plaats en won een geschenkbbox met cinematickets.

Fitsum Gebreab

Fitsum is geboren in Eritrea en woont sinds 2 maanden in Gistel, na een lange omzwerving doorheen Europa. In het kader van een inburgeringstraject kwam Fitsum een hele week mee werken in het woonzorgcentrum. We probeerden hem wat Nederlands bij te brengen (wat al aardig lukt) maar ons Gistels dialect was net iets te hoog gegrepen. Dankjewel Fitsum, je deed het super!

* Fitsum samen met Gertude, medewerker in keuken-interieurzorg.

Kerstmarkt

VRIJDAG
13 DECEMBER

START OM
14U
TOT 17 U

CAFETARIA
WOONZORGCENTRUM
SINT GODELIEVE

HEERLIJKE SFEER

DIVERS AANBOD AAN GESCHENKJES

VEEL LEKKERS TE VERKRIJGEN

EN TOMBOLA

Iedereen van harte
WELKOM!

Algemene informatie

Week van dementie 18-24 september

Onze levensstijl kan achteruitgang van het denkproces, geheugen beperken.

Zoals elk jaar willen we 'dementie' meer aandacht geven tijdens de week van dementie. We willen natuurlijk veel meer bereiken dan bekendheid over en aandacht voor dementie.

Mensen met dementie maken een groot deel uit van onze bewonerspopulatie. Zorg voor personen met dementie vraagt een specifieke aanpak in begeleiding en zorg. Enerzijds hebben we al een lange traditie van goede zorg, anderzijds willen we ons verder extra inzetten om dit nog te verbeteren en te borgen. We vertrekken hierbij altijd vanuit onze relationele visie, waarbij de kernwaarden respect, in dialoog, familiaal en innovatief centraal staan.

Als ruggengraat van goede dementiezorg is het referentiekader voor kwaliteit van leven, wonen en zorg voor mensen met dementie uitgewerkt. Persoonsgerichte zorg wint hier terrein. Belangrijke doelstellingen die in lijn lopen met de visie van ons huis vormen hierbij een belangrijke basis:

Ik, jij, samen MENS

Een referentiekader voor kwaliteit van leven, wonen en zorg
voor mensen met dementie

- Inzetten op respectvolle beeldvorming en grondhouding. We praten niet meer over "hij is kinds" of "zij is dement" (maar over "die persoon heeft dementie").
- Inzetten op respectvolle omgang en autonomie in geborgenheid voor personen met dementie
- Het vergroten van de betrokkenheid van familie en naasten
- Collega's vormen, handvaten bieden, ... in het omgaan met personen met dementie
- Het bieden van een warme huiselijke geborgen omgeving

In de maatschappij werd via een campagne (www.onthoumens.be) op diverse manieren gewerkt aan genuanceerdere beeldvorming. Voordien stond een diagnose dementie bij veel mensen zowat gelijk aan een doodsvonniss, terwijl er gemiddeld nog zo'n 8 jaar levensverwachting is waarin nog veel mogelijk is. Ook in ons taalgebruik is die nuancering al gedeeltelijk doorgedrongen.

GOED VOOR JE HART = GOED VOOR JE HERSENEN

www.2voordeprijsvan1.be

DEMENTIE VOORKOMEN

MEDITERRANE
KEUKEN

BLIJF SOCIAAL
ACTIEF

BLIJF COGNITIEF
ACTIEF

MATIG MET
ALCOHOL

HOORPROBLEMEN
OPlossen

120/80

BLOEDDRUK
GEZOND HOUDEN

VAAK
BEWEGEN

ELKE DAG
FRUIT ETEN

ZITTEN/SCHERMTIJD
BEPERKEN

ANDERE
FACTOREN

Week van dementie - vervolg

Op basis van groeiend wetenschappelijk inzicht in levensstijl-gebonden risicofactoren voor dementie, werd in vorige dementie-beleidsplannen voorzien in campagnes rond hersengezondheid. De Vlaamse inwoners (tussen 40 en 75 jaar) zijn zich bewuster van het belang van een hersengezonde levensstijl.

Wij willen verder inzetten op de preventie van dementie door de bewustwording van de invloed van verschillende factoren.

Deze levensstijlveranderingen willen we ook integreren in onze zorg voor mensen met dementie in het woonzorgcentrum. Daardoor vergroten we de kansen op het behouden en verlengen van hun dagelijkse zelfredzaamheid, algemene gezondheid en ervaren levenskwaliteit.

Het Fins onderzoek 'Finger' toont aan dat levensstijlinterventies op meerdere domeinen de gezondheid van onze hersenen kunnen verbeteren en cognitieve achteruitgang kunnen voorkomen:

- gezonde voeding
- fysieke activiteit
- cognitieve (hersens-) training
- sociale activiteit
- monitoring van cardiovasculaire risicofactoren zoals bloeddruk, cholesterol, suikergehalte in het bloed en overgewicht.

Naast een directe verbetering van de **cognitieve gezondheid** zijn er ook positieve **effecten op de mobiliteit** (zelfstandigheid, zelfbeschikking, vrijheid) en het vermogen om goed om te gaan met dagelijkse activiteiten waardoor het sociaal leven langer in stand wordt gehouden. Dit alles zorgt ook voor een betere kwaliteit van leven.

Wat zijn de mechanismen achter de positieve effecten van het FINGER-model? Eén onderdeel is de verbeterde bloedcirculatie in de hersenen en het verminderde risico op ontstekingen en oxidatieve stress, dankzij een verbeterde cardiovasculaire gezondheid. Hierdoor vermindert het risico op verschillende aandoeningen met 60% waaronder ook minder cerebrovasculaire voorvallen.

Er wordt ook aangenomen dat de FINGER-interventies een direct effect hebben op de veerkracht van de hersenen, waardoor de versterking van de cognitieve reserve en de compensatie voor veranderingen en schade aan zenuwcellen worden ondersteund.

De interventies hebben naast het beperken van de kans op het krijgen van dementie ook een positief kosteneffect, vb. langer thuis wonen van ouderen.

Illustration: Martina Krona from the book "Brain Health" (Miia Kivipelto, Mai-Lis Hellénus)

That's the spirit.

Week van de palliatieve zorg 14 - 20 oktober

Op maandag 14 oktober startte de week van de palliatieve zorg hier bij ons in het woonzorgcentrum. In deze week werd er aandacht gevraagd voor palliatieve zorg, deze hartverwarmende zorg die voor ons allen het verschil maakt!

Palliatieve zorg wordt opgestart wanneer er geen genezing van een ziekte meer mogelijk is. Maar waar we wel nog veel liefde kunnen geven.

Palliatieve zorg, waar we ons samen richten om een zo goed mogelijke kwaliteit van het leven te behouden, want palliatieve zorg kan over een ruimere tijd gaan.

De palliatieve zorg gaat uiteindelijk over in terminale zorg waar we ons richten op een goede kwaliteit van het sterven.

Het sterven en de weg naar sterven is iets dat niet altijd gemakkelijk is om over te praten, we willen dit vaak uitstellen en op zijn beloop laten gaan. Maar praten over sterven en meer bepaald over 'goed sterven' kan echter wel deugdzaam zijn. Veel mensen hebben existentiële vragen; 'wat komt er nog na de dood?' 'zal ik jullie ooit nog terug zien?' 'Zal ik naar de hemel mogen gaan?' ... Dit zijn vragen waar we soms angstig kunnen van worden en het kan verlichtend werken als er kan gepraat worden over deze angsten, over deze gevoelens. We willen ook allen 'goed sterven', er wordt aangegeven dat het belangrijk is om nog de laatste zaken te kunnen uitspreken, nog eens goed te kunnen genieten en afscheid van elkaar te kunnen nemen. Goed sterven betekent ook dat we kunnen sterven op een comfortabele manier met zo weinig mogelijk pijn.

Tijdens de week van de palliatieve zorg sloeg de werkgroep palliatieve zorgen de handen in elkaar en ging een middag aan de slag samen met 'de levenswensen'. Dit zijn kaarten die helpen om op een eenvoudige en laagdrempelige manier na te denken over het levenseinde en de bijhorende voorkeuren en wensen.

Tijdens deze gesprekken kwam er veel 'levend verlies' aan bod. Levend verlies zijn situaties waarbij er terugkerende gevoelens van verdriet of rouw naar boven komen.

Bewoners vertelden over de overstap om te komen wonen in het woonzorgcentrum. Dit ging samen met het afscheid nemen van de eigen woning, afscheid nemen van een stuk van de eigen autonomie (= de mogelijkheden om zelf je eigen beslissingen te nemen), het afscheid nemen van je financiële onafhankelijkheid. Dit gaat gepaard met gevoelens van verdriet, onmacht,... Tijdens het gesprek gaven de bewoners aan dat het goed is om te komen wonen in het woonzorgcentrum, want ze willen hun kinderen of andere naasten niet tot last zijn met hun zorgen en afhankelijkheid. Er werd ook aangegeven dat de tijd met familie/naasten nu ook zorgt voor meer verbondenheid. Een bezoekenmoment is nu een moment waarbij er echt naar elkaar wordt geluisterd, een moment waar er tijd wordt genomen voor elkaar. In de periode voor de verhuis naar het woonzorgcentrum werd deze tijd samen vaak overschaduwed door 'praktische zaken'; de boodschappen moesten gedaan worden, er moest wel iets hersteld worden in de woning,... Bewoners geven aan dat ze nu meer het gevoel hebben om terug iets te kunnen betekenen voor hun familie of naasten; op het gemak een pintje drinken, samen herinneringen delen, kunnen luisteren naar de verhalen die worden verteld en dit alles is van onschatbare waarde!

Week van de palliatieve zorg - vervolg

Er werden ook vragen gesteld over het 'sterven'. Er zijn bewoners die aangeven dat ze bang zijn om te sterven, want "wat als er niets meer is na de dood?". De groep bewoners troosten elkaar want je "hoeft hiervoor niet bang te zijn, iedereen gaat naar de hemel". Iemand gaf aan bang te zijn om te sterven door ademsnoed, hier brengt de groep terug troost: de medische wereld staat de dag van vandaag al heel ver, we kunnen vertrouwen op onze huisarts en de professionele ondersteuning hier in het woonzorgcentrum. Er is ook angst om een doodstrijd te leveren, te strijden om te blijven leven en dat dit zal gepaard gaan met veel pijn. Het biedt dan ook troost dat er wordt gestreefd naar een goede symptoom en pijncontrole. Uiteraard moest er gekozen kunnen worden, dan kiest iedereen voor een 'zoete dood' (het sterven in je slaap).

Er waren ook vragen richting 'de uitvaart/ begrafenis'. De meeste bewoners weten hoe ze willen begraven worden en hoe ze willen dat hun uitvaart of begrafenis wordt georganiseerd. Ze vinden het belangrijk dat hun laatste wensen hierrond worden gerespecteerd. Ook wordt gespeculeerd waarom er vaker dan vroeger wordt gekozen voor een uitvaart bij een begrafenisondernemer dan een begrafenis in de kerk. Er worden verschillende mogelijke oorzaken aangegeven: 'het is vast wel wat goedkoper' 'de naasten/familie hebben minder 'werk' bij een uitvaart bij de begrafenisondernemer'; 'de kerk is echt wel een grote plaats en bij oudere mensen komen er niet veel mensen meer naar de begrafenis, dit kan te confronterend zijn'.

Het spreken over de levenswensen was bij de start een wat onwennig gegeven, maar het duurde niet lang tegen dat de bewoners elkaar zagen als 'lotgenoten'. Dit zorgde voor een vertrouwensband waardoor er deugddoende gesprekken plaatsvonden. Als medewerkers was het verrijkend om deze gesprekken mee te begeleiden en om te luisteren naar de bewoners; wat zij voelen, denken en hoe zij deze zaken ervaren. Dit bracht voor de begeleidende medewerkers en bewoners heel wat HOOP.

Want dit jaar stond de week van palliatieve zorgen in teken van HOOP

... ook wanneer het levenseinde in zicht komt, blijft er ruimte voor hoop op betekenisvolle momenten. Het is belangrijk om deze hoop uit te spreken, zodat bewoners en medewerkers samen kunnen kijken wat nog haalbaar is.

... ook als medewerkers hebben we hoop voor goede palliatieve zorg. We hopen op de tijd en ruimte om hoogwaardige zorg te bieden.

... het ontdekken dat je in een palliatieve situatie bent, brengt veel emoties met zich mee. Verdriet, woede, ongeloof. Die emoties mogen er zijn. Maar tijdens het proces verliezen we vaak een belangrijke emotie: hoop. Want de hoop om beter te worden, is er niet meer. Toch mag er hoop zijn. Hoop op kleine dingen die het leven waardevol maken. Laten we daarom de hoop niet verliezen in palliatieve zorg, maar teruggeven aan de mensen die hem het meeste nodig hebben.

Zorgverleners hebben bij wie ik mij op mijn gemak voel

33

Mijn uitvaart op voorhand regelen

34

Mijn arts kunnen vertrouwen

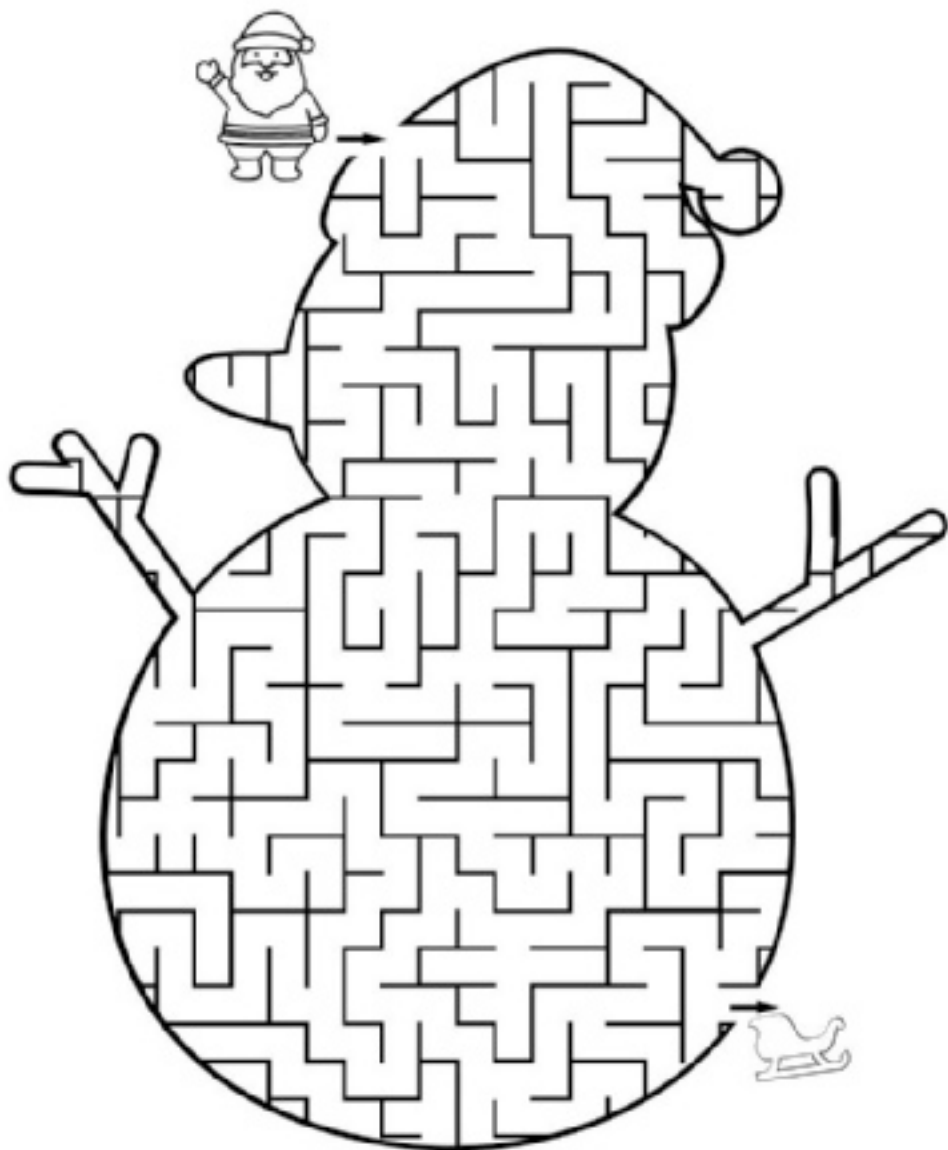
32

Niet alleen sterven

Niet afhankelijk zijn van machines die mij in leven houden

35

Puzzelplezier

Sudoku

5				2	7	3	6	
2	7		9				1	
		8		4				9
9			3	7		1		
		7	6			2	8	
8		1			9			3
			4	6		9		
7		6	1				4	2
	2	3		9			8	

Wist-je-datje?

onze facebook-pagina al gecheckt? www.facebook.com/wzc.sintgodelieve